

5/10-54 **Kritikk**
og kommentar

London-avtalen

Det er lenge siden verden har mottatt et så betydningsfullt budskap som det undertegnelsen av London-avtalen betegner. Som ARBEIDERBLADET skriver i sin kommentar: Hvis den avtalen som man er blitt enig om på nismaktsforhandlingene også blir godkjent av de respektive nasjonalforsamlinger, kommer den til å markere et nytt tidsavsnitt i Europas etterkrigshistorie:

Avtalen betyr ikke bare at man skal sette definitivt sluttstrek under krigen og godta Tyskland som en suverén og likeberettiget makt, skriver bladet videre. Den betyr også at man skaper større trygghet og sikkerhet, og sveiser Vest-Europa sammen i høyere grad enn det har vært noen gang i den nyere historie. Nyordningen gjelder foreløbig og i første rekke det forsvarsmessige og militære områder, men det som nå skjer vil nødvendigvis trekke etter seg et mer samlet Europa også på andre områder.

Norges stilling

AFTENPOSTEN framholder at Norges — og Danmarks — stilling i fellesforsvaret kan komme under nye synsvinkler etter det som er skjedd i London:

For det første vil vi måtte komme til å ta standpunkt til Vest-

Tysklands opptagelse i NATO. Men dessuten har man under debatten om det framtidige europeiske forsvar på enkelte hold reist spørsmålet om en utvidet norsk og dansk deltagelse i fellesforsvaret.

I dag kommer utenriksminister Lange hjem for å drøfte saken med storting og regjering. Det er Stortinget som har det avgjørende ord, og det er hensynet til vårt lands sikkerhet som må bli bestemmende for den beslutning Stortinget tar til den situasjon som underskriften i London har skapt.

Flankeforsvaret

MORGENBLADET skriver at det som nå skjer betyr en vesentlig styrkelse av «midtaavsnittet» i den atlantiske frontlinje:

Da gjenstår det å oppnå en tilsvarende utbygging av flankeforsvaret, og her er Norge direkte interessert i forsvaret av nordflanken. Å oppnå en slik videre utbygging også av dette frontavsnitt må være ledetråden for den norske regjeringes deltagelse i de kommende forhandlinger.

Utenriksministeren må så hurtig som mulig gi Stortinget den nødvendige redegjørelse for den nye forsvarssituasjon i Vest-Europa og for Norges plass der, og være videre interessert. Særlig vil man vente på hans standpunkt til Vest-Tyskland som A-paktmedlem og til den større Bryssel-pakt.

Vest-Tysklands nye store chance

VÅRT LAND finner det lite sannsynlig at nasjonalforsamlingene vil forkaste London-avtalen

— når vi tenker på hvilke uhyre virkninger dette ville komme til å føre til:

Frankrike ville bli den skadelidende part, i et forsvarsmessig svekket Vest-Europa, og bli gjenstand for sterk indrepolitisk uro. Løsningen på London-møtet av et av de vanskeligste storpolitiske spørsmål den vestlige verden har hatt å kjempe med, er etter alt å dømme heldig og bør lede til ytterligere avspenning. Og det samarbeidet som nå er innledet med Vest-Tyskland, vil forhåpentlig vise seg å bære rike frukter i det lange løp — vest-tysk demokrati har fått en ny stor chance.

Frontkjemperne ønsker ikke borger- krig.

Jeg tviler ikke på at det finnes fanatikere som har tilegnet seg et bestemt syn og som tviholder på dette, uansett hvordan krigen har utviklet seg og forutsetningene har endret seg. Situasjonen er no engang annerledes i dag enn i 1941.

Vi som meldte oss frivillig i 1941, gjorde det av idealistiske grunner. Vi trodde at vi dermed bidrog til at Norge skulde vinne sin frihet tilbake.

Meget har vi lært i disse årene og meget rart har vi sett, som jeg ikke skal komme inn på her. Først og fremst har vi lært krigen og dens elendighet å kjenne og sett hva som følger i dens spor.

Vi er forblitt nordmenn, ja, ved samværet med de andre nasjonaliteter og ved opphold i andre land har vi mer enn noensinne lært å holde av Norge og folket vårt. Derfor ønsker vi ikke at krigen igjen skal herje over norsk jord og legge norske heimer øde. Vårt folk er et fredselkende folk, og jeg er sikker på at størsteparten av folket vårt heller vil nå fram til en fredelig utvikling og ordnede forhold så snart som mulig, etter 5 års krig, splid, uro og ødeleggelse, og har ikke interesse av hverken åpen krig eller borgerkrig, skriver Ex-frontkjemper i Aftenposten i dag.

(NTB). Vargen har i vinter vært til større plage for reineierne på Fosen-halvøya enn noen gang tidligere. Det er brakt på det rene, skriver Adresseavisen, at udyrene har revet i hjel flere hundre reinsdyr.

Fire norske //menn begravd på Æreskirkegården på Ekeberg i går.

Kranser fra Reichskommissar Terboven og ministerpresident Quisling.

Ved en enkel sørgehøytidelighet i går ettermiddag på den tyske æreskirkegård på Ekeberg, ble fire norske //menn begravd i en fellesgrav. Det var //Unterscharführer Beng. //Jäger Walmsnes og //Jäger Zachariassen, som var falt i kamp med illegale kretter. //Unterscharführer Larsen døde av sine sår på lasarettet.

Tilstede ved høytideligheten var minister Axel Stang, representanter for Politikompaniet, Germanske // Norge, NSUF, og andre norske formasjoner, og fra tysk side sås representanter for Reichskommissar, // og politiet.

Et musikkorps spilte under seremonien. Avdelinger av norsk og tysk politi, frontkjemper og NSUF, stod æresvakt omkring graven som var dekket av granbar. Midt over graven lå det tyske krigsflagg, hvorpå hvilte en //hjelm.

Musikkorps et spilte en sørgemarsj hvorefter en //mann leste et vakkert dikt over de falne. En //offiser leste

deretter opp navnene på de falne, og omtalte deres pliktfølelse og tapre innsats.

Befehlshaber der Ordnungspolizei in Norwegen, takket de falne for deres trofaste arbeid og heltemodige kamp på vegne av Reichskommissar Terboven og General der Polizei Rediess.

Over graven ble det så fyrt av tre geværskiver, og musikkorps et intonerte «Ich hat' ein' Kameraden».

Til slutt fant kransepålegging sted, fra Ministerpresidenten ble det lagt ned krans ved minister Stang, fra Reichskommissar Terboven ved Befehlshaber der Ordnungspolizei, fra der Høhere // og Polizeiführer Nord. // Obergruppenführer og General der Polizei Rediess, fra NSUF., fra Germanske // Norge og fra norsk og tysk politi.

Dessuten ble det lagt ned kranser fra familie og venner.

Rektor Bang holdt en kort tale, hvorefter sørgehøytideligheten ble avsluttet med en tysk soldatmarsang.

E.B. 4/5-45